

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نظام دموکراسی، صفر درصد ارزیابی شده است!

طبق گزارش موسسه توسعه قانون گذاری، اقتدار و فن آوری (PILDAT) پاکستان که در جنوری ۲۰۱۷م، تحت عنوان "ارزیابی کیفیت دموکراسی در پاکستان" ارائه شد، ۴۵ درصد ارزیابی دموکراسی در سال ۲۰۱۶م، به پاکستان امتیاز داده شد؛ حال آن که ۵۰ درصد در سال ۲۰۱۵م، امتیاز داده شده بود؛ چون درین گزارش یازده پارامتر و ارگان در نظر گرفته شده و این ارزیابی به عنوان یک گزارش اعلام شد.

ارگان ها و پارامترها قرار ذیل اند: پارلمان پاکستان و مجالس قانون گذاری ایالتی، عملکرد ملی و دولت های ایالتی، عملکرد غیر منتخب اجرایی، عملکرد قوه قضاییه و دست رسی به عدالت، عملکرد رسانه ها، نهادهای محلی دولت، چهارچوب قانون اساسی، نظارت دموکراتیک از سکتور امنیتی و حاکمیت قانون، روند انتخابات و مدیریت، عملکرد احزاب سیاسی رو در رو، دموکراسی در داخل و خارج کشور و جامعه مدنی.

این گزارش به طور کامل تمامی نیازمندی های مردم را نادیده گرفته و عمدتاً بی اعتنائی در برابر بدبختی را که مردم همه روزه به آن مواجه هستند، نشان می دهد. این نظام به این فکر نیست که اوسط خانواده ها چه مقدار غذا بر سفره ی شان دارند و آیا یخچال شان پر از غذا است یا خیر؟ این نظام هیچ در نظر نمی گیرد که مردم چگونه گرمای تابستان و سردی زمستان را سپری می کنند، آیا آن ها می میرند یا زنده می مانند و یا مردم چگونه امرار معاش می کنند؟ باوجودی که سطح پایین بیکاری حوصله ی همگی را به سر آورده، و این مسأله از محض ناامیدی مردم منجر به افزایش میزان خودکشی می شود.

درین جا هیچ تأملی وجود ندارد که والدین چگونه بطور غیر معین نیم پول در آمد ماهانه ی شان را بر مراکز آموزشی بی ثمر به مصرف می رسانند، بلکه بیشتر پول خود را بر مراکز آموزش آماده گی و استاد خانگی اطفال شان به مصرف می رسانند. حتی این نظام هیچ تمرکزی به سرک ها ندارد که ببیند چگونه یک خانواده ی شش یا هفت نفره، به طور دموکراتیک بر یک موتر سیکلت ۷۰cc کوچک سوار شده اند، بخاطری که اکثریت شان توان پرداخت هزینه ی ترانسپورت

شهری را ندارند، از همین لحاظ سواری ها همیشه در خطر مرگ و تصادم پاهای شان به چیزی هستند. این نظام هیچ توجه بر عزت، معنویات و عقاید مان ندارد، که توسط پالیسی تحت نام "آزاد سازی" رژیم پاکستان پای مال می شود.

مطمیناً می توان گفت که این ارزیابی هیچ توجهی بر مردم یا نیازمندی های شان نکرده؛ بلکه این ارزیابی به طور سطحی به هدف نشان دادن "موفقیت دموکراسی" صرف روی بهره برداری نهادهای دولتی و احزاب سیاسی تمرکز کرده است. پرسش این جاست، آیا نباید کیفیت هر نظام به این اساس که چگونه مردم پس از مواجه شدن به مشکلات به راه حل می رسند، استوار باشد؟ این ارزیابی به منظور این که بر عیوب اصلی این نظام فاسد پرده بیندازد، انجام شده که حالت رنجوری و مشکلات را کاملاً نادیده گرفت. حکام فعلی ادعا دارند که دموکراسی از آن مردم، توسط مردم و برای مردم است؛ اما در واقع این حاکمیت سرمایه داران، توسط سرمایه داران و برای سرمایه داران است.

و اما در قضیه ی پاکستان، حاکمیت از آن نخبه گان منتخب شده ای است که منافع خودشان را تامین نموده؛ در حالی که حتی تلاش برای تامین منافع باداران استعمارگر خود نیز می کنند، هرچند این حالت پاکستان را در آتش هرج و مرج و ناامنی می سوزاند. علاوه بر این، اساس دموکراسی فکر محدود بشر است که در مورد خوب و بد، حلال و حرام تصمیم می گیرد و سرنوشت تمامی ملت استوار به هوای نفس و خواسته ی حکام منتخب است. این حکام منتخب شده در واقع از سوی باداران شان تعیین می شوند و توسط باداران واقعی امور کشور، مشهور و به بلندای ترقی می رسند؛ منظور از باداران همان استعمارگران است؛ استعمارگرانی که به دنبال تحکیم نهادهای دموکراسی هستند و به منظور این که مردم را مجبور به قبول کردن برنامه و قوانین کفری کنند.

امروزه مسلمانان پاکستان خواهان حاکمیت دین حق-قرآن و سنت- هستند که همانا این دین حلال و حرام را واضح می سازد، در حالی که نهادها صف بسته اند که بصورت جبر به سرکوب اسلام از طریق آدم ربایی، دستگیری و شکنجه ی مسلمانان می پردازند؛ حتی اگر ما هم چون پارامتر و ارزیابی بی را که برای ارابه ی این گزارش به نشر رسیده بود، قبول کنیم. این یک دلیل کافی به همگی است که مسلمانان مخلص پاکستان از حکام شان نفرت دارند و هیچ اعتماد بالای نهادهای شان ندارند.

مردم اندکی نگاه اجمالی از عدالت را دیده نمی توانند و همه می دانند که رسیدن به اجرای قانون و قوه ی قضایی، فقط برای اضافه نمودن بار مسوولیت است و بس. در این جا هیچ عدالتی وجود ندارد؛ چون قوه ی قضاییه توسط نظام اسلام فرمان صادر نمی کند. بنابراین، جنایت کارانی شناخته شده ای مانند نواز شریف نخست وزیر پاکستان که توانست فساد قضیه پانامه ی خود را در طول ماه ها خاموش نگه دارد؛ در حالی که دعوت گران خلافت به بدترین حالت در طول سال های متمادی بدون هیچ قضاوتی بر حبس اش در زندان اند و عدالت در نظام دموکراسی خیال و اسطوره ی بیش نیست.

دموکراسی توسط تمام پارامتر و ارگان ها ارزیابی شد و در آخر اهمیت اش به صفر درصد رسید. مسلمانان پاکستان، نظام دموکراسی را به حیث یک مهره ی استعمارگران می دانند و کاملاً آن را رد کردند، آن ها می دانند که این نظام هیچ شباهتی به اسلام ندارد و مسلمانان از صمیم قلب به اسلام عقیده دارند؛ ازین رو این مباحث به حدی بلند شد که حکام خاین مجبور شدند که این نظام فاسد را توسط علنی ساختن چنین گزارشات توجیه کنند، آن ها می دانند که این نظام ستمگر نزدیک به لبه ی گور است و به زودی احیای دوباره ی حکومت خلافت به ابد الابد دفنش می کنند. زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرمایند:

«تُمْ تَكُونُونَ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونُوا ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُونَ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبِيِّ ثُمَّ سَكْتٌ.»

(رواه احمد)

سپس هنگامی که الله سبحانه و تعالی خواست آن را برداشته و بر شما نظام های جبریه را حاکم می گرداند و تا زمانی که الله سبحانه و تعالی خواست آن نیز دوام می یابد و بعد از آن، زمانی که الله سبحانه و تعالی خواست آن را دور کرده بار دیگر خلافت بر روش و منهج نبوت در میان شما قایم می گردد، پس ازین پیامبر صلی الله علیه و سلم خاموش شد.

نوشته شده برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

نویسنده: ساد جگرانوی

۱۲ جمادی الثانی ۱۴۳۸ هـ.ق

۱۱ مارچ ۲۰۱۷ م